

der rækker ud over det rent lokale plan, er af såvel planlægningsmæssig som af finansieringsmæssig karakter. Ikke mindst med hensyn til det sidstnævnte spørgsmål om finansieringen af samfundsforsyningen med byggemodnet jord må det antages, at der foreligger et behov for mulighed for koordinering og i visse retninger justering af kommunernes jordpolitik. Det må formentlig være en fordel, at denne koordinerende og justerende virksomhed udøves gennem organer, der som de lokale tilsynsmyndigheder har indblik i kommunernes almindelige økonomi. Varetagelsen af de nævnte interesser på landsplan vil kunne ske gennem indenrigsministerens instruktionsbeføjelse over for tilsynsrådene efter § 47, stk. 2.

Den fornødne smidighed med hensyn til, at usdøvendigt arbejde med opnåelse af approbationer undgås i tilfælde, hvor de ovennævnte hensyn ikke gør sig gældende, er søgt opnået ved bestemmelsen om, at indenrigsministeren kan bestemme, at visse ejendomsdispositioner kan finde sted uden samtykke.

Det antages allerede efter den bestående lovgivning, at tilsynsmyndigheden kan give generelle tilladelser til kommunale ejendomsafhændelser, således at det f. eks. ved udstykningsforetagender undgås, at tilsynsmyndighedens samtykke skal indhentes til hvert enkelt parcelsalg. Sådanne generelle tilladelser anvendes i meget vidt omfang i praksis, idet et generelt samtykke normalt meddeles for et vist åremål ad gangen, ofte for 2 eller 3 år.

Der gøres ikke ved det foreliggende forslag nogen begrænsning i tilsynsmyndighedernes adgang til at meddele sådanne generelle samtykker. I det hele taget vil der gennem indenrigsministeriets instruktionsbeføjelse og gennem indenrigsministerens adgang til helt at undtage visse ejendomsdispositioner fra kravet om samtykke være basis for en yderligere smidiggørelse af reglerne, hvilket ikke mindst vil være naturligt på baggrund af, at der gennem inddelingsreformen i vidt omfang tilvejebringes større og administrativt mere bæredygtige kommuner.

Spørgsmål 26.

Kan ministeren foreslå et bedre udtryk end „skellig grund“ i § 60, stk. 2?

Svar:

Udtrykket „skellig grund“ er et ret almindeligt anvendt teknisk udtryk i lovgivningen, jfr. f. eks. lov nr. 276 af 30. juni 1922 om ægteskabs indgåelse og opløsning § 9, lov nr. 56 af 18. marts 1925 om ægteskabets retsvirkninger § 20 samt lov nr. 102 af 6. april 1906 om køb § 47.

Dersom det af sproglige grunde findes ønskeligt at erstatte udtrykket, vil dette kunne ske med f. eks. „når tilsynsmyndigheden finder rimelig grund dertil“ eller blot med „når tilsynsmyndigheden finder grund dertil“.

Spørgsmål 27:

Vil det eventuelt være rimeligt at lade reglen om stedfortræderens adgang til at tage sæde i kommunalbestyrelsen finde tilsvarende anvendelse for ligningskommissionen?

Svar:

Efter reglen i § 66, stk. 4, skal de samme kommunalbestyrelsesmedlemmer, der vælger et ligningskommissionsmedlem, samtidig udpege en stedfortræder, som kan træde i hans sted, såfremt han i valgperiodens løb udtræder af ligningskommissionen eller afgår ved døden. Reglen adskiller sig således fra reglen om kommunalbestyrelsesmedlemmers stedfortrædere ved, at der for hvert enkelt ligningskommissionsmedlem udpeges en personlig stedfortræder.

Det vil næppe være hensigtsmæssigt at overføre reglen om stedfortræderes indtræden i kommunalbestyrelsen i forslaget § 15 på ligningskommissionen. Der afholdes ikke i ligningskommissionen noget konstituerende møde til valg af formand, næstformand og medlemmer af stående udvalg m. v. Endvidere fordeler arbejdsbyrden for ligningskommissionen sig tidsmæssigt ikke jævnt over året, og endelig vil egentlige afstemninger yderst sjældent forekomme i ligningskommissionen.

Dersom adgangen til indkaldelse af stedfortræder i ligningskommissionen ønskes udvidet, vil det formentlig være mere hensigtsmæssigt at indføre en bestemmelse svarende til § 48, stk. 3, sidste punktum, om stedfortrædere for medlemmer af tilsynsrådet. Det vil efter en sådan bestemmelse ikke være nogen betingelse for stedfortræderens ind-